

РЕШЕНИЕ

№ 1347

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10441** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение №3415/19.07.2024 г., постановено по административно-наказателно дело № 2056/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 15-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 744625 -F746043/22.12.2023 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП - С., с което на „Галчев Инженеринг“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 180, ал. 4 от ЗДДС в размер на 37 589,48 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3, вр. ал. 2 от ЗДДС.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от „Галчев Инженеринг“ ООД, чрез процесуалния представител- адв. М., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати

съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че НП е издадено от некомпетентен орган, а именно АНО - Б. В. И.. Не било съобразено и това, че при издаването на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) са посочени за свидетели лица, които не са участвали в извършената насрещна проверка на [община] с ЕИК[ЕИК], т.е. не са присъствали при установяването на нарушението. В решението не били обсъдени всички възражения, а отделно от това-в АУАН и НП липсвали данни за подадена справка- декларация по чл.125 от ЗДДС за данъчен период м. 12.2022 г. и данъчен период м.09.2023 г. при излагане на фактологията във връзка с установяване на нарушението. Налице било и разминаване в АУАН и НП относно посочената за нарушена разпоредба. Имуществената санкция била неправилно определена на основание чл. 180, ал. 4 от ЗДДС, вместо приложимата за случая разпоредба на чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, което ограничило правото на защита на санкционираното дружество. В срока на спряната проверка по реда на ДОПК бил съставен и връчен АУАН. Наложена санкция не съответствала на принципа на пропорционалност, регламентиран в чл. 5 § 4 от ДЕС. Заявено е и искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв. М., която поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по касационната жалба- директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в Териториална дирекция Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва касационна жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура, дава заключение, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на

касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че с Резолюция № П-22222523083940-ОРП-001/02.05.2023 г., изменена с Резолюции № П-22222523083940-ОРП-002/02.08.2023 г. и № П-22222523083940-ОРП-003/02.10.2023 г. е била възложена проверка за установяване на факти и обстоятелства спрямо дружеството „Галчев Инженеринг“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Със Заповед № П-22222523083940-023-001/03.11.2023 г. производството е било спряно за срок от един месец.

В хода на проверката бил извършен анализ на информацията, съдържаща се в подадените от страна на проверяваното дружество в НАП дневници за продажби, справки-декларации по ЗДДС. Въз основа на тях било установено, че [община] е включила в дневник за покупките за месец 12.2022 г. фактура № [ЕГН]/29.12.2022 г. на стойност 2 255 368,20 лева, издадена от „Галчев Инженеринг“ ООД, отразена като доставка без право на данъчен кредит. При извършената проверка на подадения от проверяваното дружество „Галчев Инженеринг“ ООД дневник за продажбите за месец 12.2022 г. било установено, че фактура с такъв номер, дата и стойност не е отразена. При извършената съпоставка в информационния масив на НАП било установено, че в дневник продажби на дружеството „Галчев Инженеринг“ ООД, подаден за месец 09.2023 г., била отразена фактура № [ЕГН] с ДО в размер на 1 879 473,50 лв. и ДДС в размер на 375 894,70 лева, но била посочена дата 01.09.2023 г., която се различавала от посочената във фактурата дата, а именно - 29.12.2022 г. В тази връзка проверяващите установили, че дружеството е спазило изискванията на чл. 113 от ЗДДС, като е издало на [община] фактура № [ЕГН]/29.12.2022 г. с ДО в размер на 1 879 473,50 лв. и в размер на ДДС 375 894,70 лева, но по отношение на условията на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС от дружеството била изпълнена само първа точка, т.е. дружеството е издало данъчен документ, с посочен данък на отделен ред, но не е отразило горепосочената фактура в дневника за продажбите за м. 12.2022 г. и посоченият в нея ДДС не е включен при формирането на резултата по СД за ДДС за м. 12.2022 г.

При направена справка в информационните масиви от бази данни при ТД на НАП С.

проверяващите установили, че „Галчев Инженеринг“ ООД, ЕИК[ЕИК] е отразило фактура № [ЕГН] в дневника за продажбите за данъчен период м.09.2023 г. и начисленият данък по фактурата в размер на 375 894,70 лв. участва при формирането на резултата по СД за ДДС за м.09.2023 г. със закъснение от 9 (девет) месеца.

Предвид направените в хода на проверката констатации, на 29.11.2023 г., главен инспектор по приходите в ТД на НАП, дирекция СДО С., съставил АУАН № F746043/29.11.2023 г. срещу „Галчев Инженеринг“ ООД за извършено административно нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 86, ал. 2 от същия закон. АУАН е връчен на 29.11.2023 г. на представляващ дружеството, който го подписал без конкретни възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН са били депозиран писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № 744625 -F746043/22.12.2023 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и правилно е приложен законът.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно- съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, водещи до нищожност или недопустимост на оспорения съдебен акт.

Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това касационната инстанция на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Възражението на касатора, че СРС е допуснал процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението, е неоснователно. Настоящата инстанция прецени неизлагането на подробни мотиви по всички възражения, изложени в жалбата против НП като нарушение от страна на СРС. То обаче е несъществено. СРС не е допуснал съществено отклонение от стандарта, утвърден в чл. 339, ал. 1 и ал. 2 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН. В нормата на чл. 339, ал. 2, вр. с ал. 1 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН законодателят е определил какво следва да бъде съдържанието на въззивното решение, което въззивната инстанция постановява в случаите, когато потвърждава НП. Съгласно тази разпоредба във въззивния съдебен акт следва да се посочи по чия жалба и протест се произнеса въззивният съд, тяхното кратко съдържание, доводите на страните от съдебното заседание, основното съдържание на присъдата/НП, основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата или протеста и своето собствено решение по тях. Това не означава, че въззивният съд винаги е длъжен в решението си да излага подробен доказателствен анализ и изрично да обосновава всяка приета от него фактическа констатация, когато изцяло приема за качествено извършена доказателствената и аналитичната дейност на АНО. Не се констатира и допуснатото нарушение от СРС да се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание.

Изцяло се възприемат и съображенията на въззивната инстанция относно правната квалификация на нарушението, приложената санкционна норма и спазването на принципа за пропорционалност, поради което АССГ препраща към тях и не ги повтаря.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а оспореното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, предмет на делото, основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение-чл.63д, ал.4 ЗАНН. При съобразяване с реално осъществената защита, проведеното едно съдебно заседание с участието на процесуалния представител-юрисконсулт, фактическа и правна сложност

на делото, съдът определя възнаграждението в минималния установен в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер-80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3415/19.07.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 2056/2024 г., по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: